

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 26 listopada 1960 r.

Nr 52

TRESC:
Poz.:

USTAWY:

302 — z dnia 16 listopada 1960 r. o zmianie prawa górniczego	:	:	:	:	:	:	:	:	493
303 — z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym	:	:	:	:	:	:	:	:	500

302

USTAWA

z dnia 16 listopada 1960 r.

o zmianie prawa górniczego.

Art. 1. W dekreście z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1955 r. Nr 10, poz. 65) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Przepisy prawa górniczego określają zasady i warunki wydobywania kopalin znajdujących się w złożach naturalnych, jak również wykonywania związanych z ruchem zakładu górniczego prac geologicznych.

2. Przy wykonywaniu prac geologicznych określonych w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o prawie geologicznym.

3. Ilekroć prawo górnicze mówi o wydobywaniu kopalin, rozumie się przez to również prace geologiczne określone w ust. 1.

4. Rada Ministrów ustala w drodze rozporządzenia kopaliny, których wydobywanie na całym obszarze Państwa lub na niektórych jego terenach podlega prawu górniczemu.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Kopaliny mogą być wydobywane także przez spółdzielnie i przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej na podstawie zezwolenia, które może być udzielone jedynie w celu zaspokojenia społecznie uzasadnionych potrzeb gospodarczych.

2. Zezwoleń określonych w ust. 1 udziela spółdzielniom właściwy organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

3. Prezes Rady Ministrów określa w drodze rozporządzenia warunki i tryb wydawania zezwoleń, o których mowa w ust. 2.

4. Wydawanie zezwoleń na wydobywanie kopalin przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej następuje na zasadach i w trybie przepisów o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

5. W przypadkach określonych w ust. 1 wydobywanie kopalin odbywa się na zasadach prawa górniczego oraz zgodnie z warunkami ustalonymi w zezwoleniu.”;

3) art. 9 skreśla się;

4) w art. 10 skreśla się wyrazy: „poszukuje lub”;

5) w art. 11 po wyrazach: „nowego zakładu górniczego” dodaje się wyrazy: „lub rozbudowy istniejącego zakładu górniczego”;

6) po art. 11 dodaje się nowy art. 11¹ w brzmieniu:

„Art. 11¹. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia poddać przepisom prawa górniczego w całości lub w części inne przedsiębiorstwa niż określone w art. 10 i 11 w odniesieniu do robót podziemnych prowadzonych z zastosowaniem techniki górniczej i w tym zakresie poddać te przedsiębiorstwa kontroli i nadzorowi urzędów górniczych.”;

7) art. 12 oraz dział II (art. 13 do art. 24) skreśla się;

8) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Obszary górnicze tworzy się ze względu na zamierzoną w planach gospodarczych eksploatację określonego złoża kopaliny.

2. Podstawą utworzenia obszaru górniczego jest dokumentacja geologiczna złoża, sporządzona zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. Prezes Centralnego Urzędu Geologii określi zasady i sposób sporządzania dokumentacji geologicznej złoża, wymaganej dla utworzenia obszaru górniczego.

4. Dla kopalin bitumicznych w stanie gazowym i płynnym oraz dla solanek obszar górniczy może być utworzony, jeżeli można przewidywać, że udostępnienie złoża da wydobyć o znaczeniu gospodarczym.”;

9) po art. 26 dodaje się art. 26¹ i 26² w następującym brzmieniu:

„Art. 26¹. 1. Rozpoczęcie budowy zakładu górniczego i wydobywania kopaliny może nastąpić dopiero po utworzeniu obszarów górniczego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy kopalin bitumicznych w stanie gazowym i płynnym oraz solanek, jeżeli ze względów technicznych lub gospodarczych uzasadnione jest rozpoczęcie eksploatacji złoża przed utworzeniem obszaru górniczego.

Art. 26². 1. Obszar górniczy tworzy właściwy minister, który uzgadnia z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego wielkość i położenie obszaru.

2. Rejestr obszarów górniczych prowadzi Wyższy Urząd Górniczy.

3. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia zasady i sposób tworzenia, zmiany i znoszenia obszarów górniczych oraz prowadzenia ich rejestru.”;
- 10) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W zakresie stosowania do zakładów górniczych przepisów prawa budowlanego, prawa wodnego, przepisów kolejowych, przepisów o gospodarce wodnej, energetycznej i gazowniczej oraz o dozorcze technicznym, urzędy górnicze wydają decyzje po uzgodnieniu z organami administracji państwowej określonymi w tych przepisach, według zasad i w trybie, jakie określi Prezes Rady Ministrów.”;
- 11) w art. 39 wyraz: „służby” zamienia się na wyraz: „administracji”, a w art. 40 w ust. 1 wyrazy: „Centralnemu Urzędowi Geologii” zastępuje się wyrazami: „okręgowemu urzędowi górniczemu”, a w ust. 2 wyrazy: „Centralnego Urzędu Geologii” zastępuje się wyrazami: „okręgowego urzędu górniczego”;
- 12) art. 42 i 43 otrzymują brzmienie:
„Art. 42. 1. Nieruchomość niezbędna do wykonania planowych zadań przedsiębiorstwa górniczego w zakresie pomiarów górniczych, zapewnienia bezpieczeństwa lub ciągłości ruchu zakładu górniczego oraz wydobywania kopaliny sposobem otworów wiertniczych, a także sposobem odkrywkowym, jeżeli możliwe jest i gospodarczo uzasadnione późniejsze przywrócenie terenu odkrywki do stanu gospodarczej użyteczności, może być zajęta przez przedsiębiorstwo górnicze na czas oznaczony (czasowe zajęcie nieruchomości).
2. Czasowe zajęcie nieruchomości określone w ust. 1 następuje na zasadzie zezwolenia udzielonego przez okręgowy urząd górniczy właściwy ze względu na miejsce położenia nieruchomości. Zezwolenia na czasowe zajęcie nieruchomości obejmującej budynki mieszkalne udziela okręgowy urząd górniczy w porozumieniu z właściwym organem prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa). Zezwolenia na czasowe zajęcie nieruchomości państwowego gospodarstwa leśnego udziela okręgowy urząd górniczy w porozumieniu z właściwym organem państwowego gospodarstwa leśnego.
3. W przypadkach określonych w ust. 1 przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest zaproponować właścicielowi (posiadaczowi) nieruchomości zawarcie umowy co do umożliwienia przedsiębiorstwu wykonania na nieruchomości zadań, określonych w ust. 1. W przypadku niezawarcia umowy w ciągu miesiąca, przedsiębiorstwo może zgłosić wniosek do okręgowego urzędu górniczego o udzielenie zezwolenia na czasowe zajęcie nieruchomości.
4. W zezwoleniu określa się nieruchomość podlegającą zajęciu, cel zajęcia nieruchomości oraz datę i czas trwania zajęcia.
5. Czasowe zajęcie nieruchomości na podstawie zezwolenia okręgowego urzędu górniczego nie może trwać dłużej niż trzy lata, o ile prawo górnicze nie stanowi inaczej.
Art. 43. Okręgowy urząd górniczy może przedłużyć czasowe zajęcie nieruchomości na podstawie zezwolenia, nie więcej jednak niż o dwa lata, jeżeli cel, dla którego zajęto nieruchomość, nie mógł być osiągnięty w czasie określonym w zezwoleniu z przyczyn szczególnych, a nieprzedłużenie czasowego zajęcia mogłoby spowodować znaczną szkodę.”;
- 13) art. 44 skreśla się;
- 14) w art. 45 wyrazy: „art. 42 ust. 2” zastępuje się wyrazami: „art. 42 ust. 2 i 4”;
- 15) art. 47 otrzymuje brzmienie:
„Art. 47. Okręgowy urząd górniczy może przedłużyć tymczasowe zajęcie nieruchomości, jeżeli przedsiębiorstwo górnicze przed upływem okresu trwania zajęcia wystąpiło z wnioskiem o zezwolenie na czasowe zajęcie nieruchomości na podstawie art. 42.”;
- 16) w art. 48 skreśla się wyrazy: „albo orzeczenie odmawiające wywłaszczenia lub przekazania nieruchomości”, a wyraz: „powodują” zastępuje się wyrazem: „powoduje”;
- 17) w art. 50 skreśla się liczbę „44”;
- 18) w art. 51 ust. 1 po wyrazach: „w granicach” dodaje się wyrazy: „umowy lub”;
- 19) art. 52 otrzymuje brzmienie:
„Art. 52. 1. Przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest przez cały okres czasowego lub tymczasowego zajęcia nieruchomości wypłacać właścicielowi (posiadaczowi) nieruchomości corocznie wynagrodzenie za pozbawienie go użytkowania nieruchomości w wysokości przeciętnego rocznego czystego dochodu, jaki nieruchomość przynosiła w ciągu ostatnich pięciu lat przed jej zajęciem, a ponadto po upływie okresu zajęcia przywrócić użyteczność (art. 42) do stanu gospodarczej użyteczności lub zapłacić odszkodowanie za szkody w niej wyrządzone.
2. Do zawarcia umowy, o której mowa w art. 42 ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 oraz art. 42 ust. 4, przy tym wysokość wynagrodzenia należy ustalić w umowie, która nie może zastrzegać dla właściciela (posiadacza) nieruchomości wyższego wynagrodzenia, aniżeli należne na podstawie ust. 1.”;
- 20) art. 54 otrzymuje brzmienie:
„Art. 54. 1. Szkodą górniczą jest szkoda powstała wskutek robót górniczych w nieruchomości, budynku lub innej części składowej nieruchomości, a także w urządzeniach służących do doprowadzania lub odprowadzania wody, gazu, prądu elektrycznego oraz w liniach kolejowych i w innych podobnych urządzeniach połączonych z nieruchomością, bez względu na to, czy szkodę można było przewidzieć oraz czy ktokolwiek ponosi winę uszkodzenia.
2. Szkoda w urządzeniach podziemnych zakładu górniczego powstała wskutek robót górniczych własnych nie jest szkodą górniczą.”;
- 21) art. 56, 57 i 58 otrzymują brzmienie:
„Art. 56. Naprawienie szkody górniczej polega na przywróceniu uszkodzonej wskutek robót górniczych nieruchomości, budynku lub innej części składowej nieruchomości, a także urządzeń służących do doprowadzania lub odprowadzania wody, gazu, prądu elektrycznego oraz linii kolejowych i innych podobnych urządzeń połączonych z nieruchomością, do stanu poprzedniej użyteczności z uwzględnieniem potrzeb gospodarki planowej, chyba że prawo górnicze przewiduje zapłatę odszkodowania.
Art. 57. 1. Jeżeli przywrócenie do stanu poprzedniej użyteczności uszkodzonego wskutek robót górniczych budynku lub innej części składowej nieruchomości, należącej do organu administracji państwowej, instytucji państwowej lub przedsiębiorstwa państwowego, jest technicznie nieuzasadnione, naprawienie szkody polega na uzyskaniu przez poszkodowanego w drodze budownictwa zastępczego przedmiotu tego samego rodzaju i tej samej użyteczności.
2. Jeżeli wykonanie budowy zastępczej jest gospodarczo niecelowe, poszkodowany otrzymuje odszkodowanie pieniężne, stanowiące równowartość kosztów rozbiór-

ki i usunięcia uszkodzonego budynku lub innej części składowej nieruchomości, po potrąceniu równowartości materiałów, uzyskanych z rozbiórki.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do urzędzeń, o których mowa w art. 54 ust. 1.

Art. 58. 1. Jeżeli przywrócenie do stanu poprzedniej użyteczności uszkodzonej wskutek robót górniczych nieruchomości, budynku lub innej części składowej nieruchomości, która nie należy do organu administracji państwowej, instytucji państwowej lub przedsiębiorstwa państwowego, jest technicznie lub gospodarczo nieuzasadnione, naprawienie szkody górniczej polega na zaplacie odszkodowania pieniężnego, o ile prawo górnicze nie stanowi inaczej.

2. Odszkodowanie za dom jednorodzinny, za dom mieszkalny stanowiący własność spółdzielni mieszkaniowej, dom obejmujący nie więcej niż cztery lokale mieszkalne, z których każdy stanowi odrębną nieruchomość, a żaden nie zawiera więcej niż 5 izb; albo za budynek przeznaczony do wykonywania w nim przemysłu, rzemiosła lub handlu, powinno stanowić równowartość kosztów odtworzenia uszkodzonego budynku, zmniejszoną stosunkowo do stopnia jego zużycia lub zniszczenia przed powstaniem szkody górniczej.

3. Odszkodowanie za inny budynek mieszkalny niż określony w ust. 2 powinno stanowić równowartość przeciętnych kosztów wybudowania trwałego pięcioizbowego domu jednorodzinnego w miejscu powstania szkody górniczej. Odszkodowanie to nie może jednak przekraczać technicznej wartości budynku według jego stanu przed powstaniem szkody górniczej.

4. Odszkodowanie za budynki mieszkalne położone w miastach oraz osiedlach może być podwyższone najwyżej o jedną piątą ze względu na szczególnie dogodne miejsce położenia budynku.

5. Do ustalenia odszkodowania za uszkodzone urządzenia, budynki gospodarcze, usługowe i inne niż wymienione w ust. 2, 3 i 4 stosuje się odpowiednio postanowienia ust. 2.

6. Odszkodowanie za nie dające się usunąć uszkodzenie działki przeznaczonej pod budowę domu określonego w ust. 2 ustala się na zasadach ustalonych w przepisach o wywłaszczeniu nieruchomości.

7. Odszkodowanie za nie dające się usunąć uszkodzenie gruntu rolnego lub leśnego ustala się na podstawie równowartości zmniejszenia się rocznego przychodu z gruntu na skutek szkody górniczej w stosunku do przeciętnego rocznego przychodu z tego gruntu z ostatnich trzech lat przed powstaniem szkody. Rada Ministrów ustala w drodze rozporządzenia sposób obliczenia odszkodowania.

8. W przypadkach określonych w ust. 6 i 7 naprawienie szkody górniczej może nastąpić przez dostarczenie poszkodowanemu przez przedsiębiorstwo górnicze gruntu lub działki tego samego rodzaju z odpowiednim wyrównaniem różnicy wartości w pieniądzu.

9. Naprawienie szkód górniczych w budynkach gospodarstwa rolnego, hodowlanego lub ogrodniczego może na żądanie poszkodowanego nastąpić przez przeniesienie uszkodzonych budynków na inną działkę z zastosowaniem w razie potrzeby zabezpieczeń określonych w art. 73.

10. Rada Ministrów ustala w drodze rozporządzenia sposób wypłaty odszkodowań pieniężnych za szkody górnicze.”;

22) po art. 58 dodaje się art. 58¹ w następującym brzmieniu:

„Art. 58¹. 1. Odszkodowanie pieniężne za szkodę górniczą wolne jest od podatków i wszelkich obciążeń publicznych.

2. Osobom, którym zostało przyznane odszkodowanie na podstawie art. 58, przysługuje pierwszeństwo przed wszystkimi innymi uprawnionymi do nabycia domu mieszkalnego lub działki budowlanej sprzedawanych przez Państwo oraz pierwszeństwo do uzyskania przydziału materiałów budowlanych w przypadku rozpoczęcia budowy domu jednorodzinnego lub budynku gospodarczego w gospodarstwie rolnym.”;

23) po art. 59 dodaje się nowe art. 59¹ i 59² w brzmieniu:

„Art. 59¹. Jeżeli wskutek robót górniczych nastąpi trwały zanik wody albo utrata jej przydatności do użytku ludności lub dla potrzeb inwentarza, naprawienie szkody górniczej polega na budowie studni lub innych urządzeń zapewniających trwale zaopatrzenie ludności w odpowiednią ilość wody do użytku domowego i dla potrzeb inwentarza, co najmniej według stanu z okresu bezpośrednio przed powstaniem szkody.

Art. 59². W przypadku wystąpienia szkody górniczej w nieruchomościach, budynkach lub innych częściach składowych nieruchomości, uznanych za dobra kulturalne i podlegających ochronie na podstawie przepisów szczególnych, o zakresie i sposobie naprawy szkody orzeka komisja do spraw szkód górniczych po zasięgnięciu opinii właściwego organu ochrony.”;

24) art. 60, 61 i 62 otrzymują brzmienie:

„Art. 60. Obowiązek naprawienia szkody górniczej przez przedsiębiorstwo górnicze nie istnieje w przypadku, gdy szkoda wynikała w nieruchomości, której gospodarczy charakter zmieniono w sposób istotny bez zezwolenia wymaganego prawem, albo gdy szkoda wynikała w trwałych budowach i urządzeniach wzniesionych lub przebudowanych bez zezwolenia wymaganego prawem lub niezgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu (art. 41). Art. 61. 1. Organy administracji państwowej, instytucje państwowe i przedsiębiorstwa państwowe obowiązane są same bezpośrednio naprawiać szkody górnicze powstałe w nieruchomościach, budynkach lub innych częściach składowych nieruchomości, a także w urządzeniach służących do doprowadzania lub odprowadzania wody, gazu, prądu elektrycznego oraz w liniach kolejowych i w innych podobnych urządzeniach połączonych z nieruchomością.

2. Koszty naprawienia szkody górniczej ponosi przedsiębiorstwo górnicze.

Art. 62. 1. Jeżeli szkoda górnicza powstała w nieruchomości, budynku lub innej części składowej nieruchomości, która nie należy do organu administracji państwowej, instytucji państwowej lub przedsiębiorstwa państwowego, do naprawienia szkody (art. 56) obowiązane jest przedsiębiorstwo górnicze, eksploatujące złożę kopaliny w dniu ujawnienia się szkody. Jeżeli szkodę spowodowały roboty górnicze prowadzone przez kilka przedsiębiorstw górniczych, ustalenie przedsiębiorstwa obowiązanego do naprawienia szkody następuje w drodze orzeczenia komisji do spraw szkód górniczych, o ile strony nie zawarły co do tego ugody. Właściwe prezydium rad narodowych obowiązane są do czuwania nad prawidłową naprawą szkód górniczych i do zapewnienia warunków wykonania planów napraw.

2. Jeżeli łącznie z naprawieniem szkód górniczych powinny być wykonane w uszkodzonym budynku lub urządzeniu inne roboty z powodu konieczności przeprowadzenia przebudowy, remontu itp., komisja do spraw

szkód górniczych może zwolnić przedsiębiorstwo górnicze odpowiedzialne za szkodę górniczą od obowiązku wykonania naprawy tej szkody, ustalając kwotę, którą przedsiębiorstwo górnicze wypłaci na koszty wykonania naprawy szkody górniczej.

3. Przedsiębiorstwo górnicze może na wniosek poszkodowanego upoważnić go do wykonania naprawy szkody górniczej przez przywrócenie do stanu poprzedniej użyteczności, na rachunek przedsiębiorstwa do wysokości ustalonych kosztów naprawy.”;

25) w art. 66 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia skład i sposób powoływania komisji do spraw szkód górniczych, ich organizację, kwalifikacje oraz zasady wynagradzania przewodniczących komisji, ich zastępców oraz personelu orzeczniczego, a także przepisy o postępowaniu przed komisjami.”;

26) w art. 68 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osobę, obowiązującą do naprawienia szkody górniczej.”;

27) po art. 70 dodaje się nowy art. 70¹ w brzmieniu:

„Art. 70¹. 1. Jeżeli prawo górnicze nie stanowi inaczej, strony mogą zawrzeć ugodę co do sposobu i terminu naprawienia szkody górniczej. Ugoda nie może zawierać postanowień sprzecznych z prawem i powinna być zawarta w formie pisemnej.

2. Ugoda powinna zawierać ustalenia, o których mowa w art. 68.

3. Ugoda wymaga dla swej ważności zarejestrowania w komisji do spraw szkód górniczych na wniosek jednej ze stron, złożony w ciągu 2 tygodni od dnia zawarcia ugody. Komisja odmówi zarejestrowania, jeżeli treść ugody lub forma jej zawarcia sprzeciwiają się prawu.

4. Ugoda, zawarta zgodnie z ust. 1—3, stanowi tytuł egzekucyjny.

5. Do ugód stosuje się odpowiednio przepisy art. 68 ust. 2 i art. 70.

6. W sprawach o naprawienie szkody górniczej według przepisu art. 58 oraz w sprawach, o których mowa w art. 59², zawarcie ugody nie jest dopuszczalne.”;

28) art. 75 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo górnicze wypłaca kwoty na pokrycie kosztów naprawienia szkody górniczej ustalone w prawomocnym orzeczeniu komisji do spraw szkód górniczych lub w ugodzie zarejestrowanej zgodnie z art. 70¹ temu, kto został zobowiązany do naprawienia szkody albo komu należne jest odszkodowanie pieniężne.”;

29) art. 76 skreśla się;

30) art. 78 i 79 otrzymują brzmienie:

„Art. 78. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów ustala sposób i tryb planowania w zakresie naprawiania szkód górniczych.

Art. 79. 1. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i z zainteresowanymi ministrami ustala sposób tworzenia przez przedsiębiorstwa górnicze funduszków na pokrycie wszelkich kosztów naprawiania szkód górniczych, kosztów robót zabezpieczających, kotwienia zapobiegawczego i innych robót zapobiegawczych (fundusz szkód górniczych) oraz warunki i sposób dokonywania wypłaty sum z funduszu szkód górniczych.

2. Minister Finansów, ustala w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów sposób pokrywania kosztów naprawiania szkód górniczych przez przedsiębiorstwa górnicze, które nie tworzą funduszu szkód górniczych.”;

31) art. 80 skreśla się;

32) po art. 84 dodaje się nowy art. 84¹ w brzmieniu:

„Art. 84¹. 1. Przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest przedsięwzierać środki niezbędne dla ochrony i wykorzystania zasobów złoża, jak również dla ochrony powierzchni oraz wód powierzchniowych i podziemnych, stosownie do obowiązujących przepisów oraz zasad techniki górniczej.

2. Przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest w miarę postępu eksploatacji złoża likwidować stopniowo wyrobiska odkrywkowe i przygotować je do zagospodarowania stosownie do przepisów szczególnych.”;

33) art. 87 otrzymuje brzmienie:

„Art. 87. 1. Przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest sporządzić dla każdego zakładu górniczego, w granicach całego obszaru górniczego, techniczny program zakładu górniczego, w którym określa się zasoby złoża, które mogą być wyeksploatowane w sposób gospodarczo uzasadniony, niezbędne środki gwarantujące bezpieczeństwo i higienę pracy w zakładzie górniczym, a także niezbędne środki w zakresie ochrony złoża, ochrony nieruchomości i ich części składowych, ochrony urządzeń podziemnych zakładów górniczych przed szkodami oraz w zakresie zapewnienia ciągłości ruchu urządzeń użyteczności publicznej i zaopatrzenia ludności w wodę.

2. Jednostka nadzorująca przedsiębiorstwo górnicze zatwierdza techniczny program zakładu górniczego po zasięgnięciu opinii okręgowego urzędu górniczego i Centralnego Urzędu Geologii.

3. Właściwy minister ustala zasady i sposób sporządzania i zmian technicznego programu zakładu górniczego, w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego co do zagadnień bezpieczeństwa.”;

34) art. 88 skreśla się;

35) art. 90 otrzymuje brzmienie:

„Art. 90. 1. Przedsiębiorstwo górnicze sporządza w związku do technicznego programu zakładu górniczego (art. 87) dla każdego zakładu górniczego plan ruchu, który powinien w szczególności zapewniać:

- 1) prawidłowość wykonania przez zakład górniczy zadań produkcyjnych,
- 2) bezpieczeństwo i higienę pracy załogi zakładu górniczego,
- 3) prawidłową gospodarkę złożem,
- 4) ochronę budowli, urządzeń i wyrobisk zakładu górniczego i sąsiednich zakładów górniczych,
- 5) ochronę sąsiednich złóż kopalin,
- 6) ochronę wód powierzchniowych i podziemnych,
- 7) ochronę powierzchni w związku z robotami górniczymi w zakresie uzasadnionym interesem społecznym oraz likwidację i zagospodarowanie wyrobisk odkrywkowych w miarę postępu eksploatacji.

2. Przedsiębiorstwo górnicze przedkłada plan ruchu do zatwierdzenia okręgowemu urzędowi górniczemu.

3. Okręgowy urząd górniczy może nakazać zmianę planu ruchu ze względu na obowiązujące przepisy oraz zasady prawidłowej techniki górniczej.

4. W przypadku braku decyzji okręgowego urzędu górniczego w sprawie zatwierdzenia planu ruchu przed datą rozpoczęcia jego wykonywania, przedsiębiorstwo górnicze może przystąpić do wykonywania tego planu.

5. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego ustala w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami zasady sporządzania planu ruchu oraz tryb jego zatwierdzania.”;

- 36) w art. 91 ust. 1 i w art. 92 wyrazy: „planu bezpiecznego prowadzenia robót górniczych i prawidłowej gospodarki złożem” zastępuje się wyrazami: „planu ruchu”;
- 37) art. 94 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 94. Prezes Rady Ministrów wydaje w drodze rozporządzenia przepisy w sprawach:
 1) bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach górniczych,
 2) bezpieczeństwa pożarowego w zakładach górniczych,
 3) zapobiegania wszelkim szkodom, jakie ruch zakładu górniczego mógłby wyrządzić interesowi społecznemu oraz ochrony powierzchni przed uszkodzeniem wskutek robót górniczych, szczególnie ze względu na bezpieczeństwo i ciągłość ruchu urządzeń użyteczności publicznej oraz zachowanie przedmiotów podlegających ochronie na mocy szczególnych przepisów,
 4) filarów ochronnych,
 5) nabywania, przechowywania i używania środków strzałowych w zakładach górniczych.”;
- 38) art. 95 skreśla się;
- 39) art. 96 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 96. 1. Właściwi ministrowie wydają w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego szczegółowe przepisy w sprawach prowadzenia ruchu i gospodarki złożem w podległych im zakładach górniczych.
 2. Tryb wydawania przepisów technicznych o eksploatacji kolei zakładów górniczych normują przepisy o kolejach.”;
- 40) art. 101 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 101. 1. Przedsiębiorstwo górnicze jest obowiązane wyznaczyć dla każdego zakładu górniczego kierownika ruchu tego zakładu oraz w dostatecznej liczbie osoby sprawujące kierownictwo działów ruchu i dozór ruchu.
 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego ustala sposób zgłaszania przez przedsiębiorstwa górnicze osób określonych w ust. 1 do okręgowego urzędu górniczego oraz zasady i tryb ich zatwierdzania przez te urzędy.”;
- 41) w art. 109 skreśla się pkt 3, a w pkt 4 i 5 skreśla się wyrazy: „kierownictwa lub dozoru ruchu” i ponadto w pkt 4 wyraz „roku” zastępuje się przez wyrazy „2 lat”;
- 42) art. 110 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 110. W sprawach dyscyplinarnych dyrektorów i naczelných inżynierów jednostek organizacyjnych, sprawujących bezpośredni nadzór nad działalnością przedsiębiorstw górniczych, orzeka w pierwszej instancji Wyższa Komisja Dyscyplinarna. Od orzeczenia tej komisji służy odwołanie do Prezesa Rady Ministrów.”;
- 43) po art. 111 dodaje się nowy art. 111¹ w brzmieniu:
 „Art. 111¹. 1. Na wniosek ukaranego uzasadniony nienaganą pracą komisja dyscyplinarna, która wydała w pierwszej instancji orzeczenie, może po upływie pięciu lat od daty jego uprawomocnienia się orzec zatarcie skazania.
 2. W razie orzeczenia o zatarciu skazania, karę uważa się za niebyłą, a wszelkie wpisy o ukaraniu podlegają wykreśleniu.”;
- 44) art. 112, 113 i 114 otrzymują brzmienie:
 „Art. 112. 1. Przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest posiadać dokumentację mierniczo-geologiczną, sporządzoną przez osoby uprawnione, i stale uzupełniać tę dokumentację w miarę postępu robót.
 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, ministrami sprawującymi nadzór nad przedsiębiorstwami górniczymi oraz Prezesem Centralnego Urzędu Geologii ustala rodza-

je dokumentacji mierniczo-geologicznej, o której mowa w ust. 1, oraz sposób i terminy sporządzania i uzupełniania tej dokumentacji.

Art. 113. W przypadku braku wymaganych przez przepisy pomiarów lub dokumentacji mierniczo-geologicznej albo wadliwości w ich wykonaniu okręgowy urząd górniczy może zarządzić sporządzenie lub uzupełnienie pomiarów albo dokumentacji przez osobę uprawnioną.

Art. 114. 1. Przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest przedkładać dokumentację mierniczo-geologiczną urzędowi górniczemu.

2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w porozumieniu z właściwymi ministrami ustali sposób i terminy przedkładania dokumentacji mierniczo-geologicznej.”;

- 45) art. 115 otrzymuje brzmienie:

„Art. 115. 1. Do przedsiębiorstw górniczych oraz górniczej służby mierniczej stosuje się przepisy o państwowej służbie geodezyjnej i kartograficznej, o ile prawo górnicze nie stanowi inaczej.

2. Kontrolę i nadzór nad działalnością górniczej służby mierniczej w zakresie pomiarów złóż kopalin i wyrobisk górniczych, pomiarów realizacyjnych i inwentaryzacyjnych związanych z budową i ruchem zakładów górniczych oraz pomiarów odkształceń górotworu i powierzchni spowodowanych eksploatacją górniczą — sprawują urzędy górnicze.

3. Urzędy górnicze sprawują kontrolę i nadzór nad wykonywanymi przez górniczą służbę mierniczą robotami geodezyjnymi nie określonymi w ust. 2, w zakresie i trybie ustalonym przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.”;

- 46) art. 116—124 otrzymują brzmienie:

„Art. 116. 1. Działalność mierniczą, określoną w art. 112, w zakresie niezbędnym dla budowy lub ruchu zakładów górniczych, wykonuje górnicza służba miernicza.

2. Osobami uprawnionymi do sporządzania dokumentacji mierniczo-geologicznej są: mierniczy górniczy oraz w zakresie ustalonym w art. 118 ust. 3 geolog górniczy i asystent mierniczego górniczego.

3. Przepisy prawa górniczego dotyczące mierniczych górniczych stosuje się odpowiednio do asystentów mierniczego górniczego.

4. Przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest zgłosić okręgowemu urzędowi górniczemu osoby wymienione w ust. 2 ze wskazaniem powierzonych im czynności.

5. Przyjęcie i zwolnienie ze stanowiska mierniczego górniczego i geologa górniczego w przedsiębiorstwie górniczym wymaga zgody jednostki nadrzędnej nad tym przedsiębiorstwem.

6. Osobom wymienionym w ust. 2 przysługują uprawnienia osób sprawujących kierownictwo i dozór ruchu zakładu górniczego.

Art. 117. Prezes Rady Ministrów ustali w drodze rozporządzenia, jakim warunkom ogólnym, naukowym i zawodowym powinny odpowiadać osoby, mające wykonywać czynności mierniczego górniczego, geologa górniczego lub asystenta mierniczego górniczego.

Art. 118. 1. Dokumentem mierniczym wymaganym przez prawo górnicze jest dokumentacja mierniczo-geologiczna, podpisana przez mierniczego górniczego, geologa górniczego lub asystenta mierniczego górniczego, w zakresie powierzonych im czynności. Przepis ten nie dotyczy map sytuacyjno-wysokościowych, sporządzonych przez inne organy państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej w zakresie ich właściwości.

2. Uprawnienia do wykonywania czynności mierniczego górniczego, geologa górniczego i asystenta mierniczego górniczego stwierdza Wyższy Urząd Górniczy.

3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Prezesem Centralnego Urzędu Geologii określi zakres czynności zawodowych geologa górniczego i asystenta mierniczego górniczego.

4. Wyższy Urząd Górniczy prowadzi rejestr mierniczych górniczych, geologów górniczych i asystentów mierniczego górniczego. Tryb i zasady prowadzenia rejestru ustali Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Prezesem Centralnego Urzędu Geologii.

Art. 119. Wyższy Urząd Górniczy skreśli z rejestru mierniczego górniczego, geologa górniczego lub asystenta mierniczego górniczego, który utracił którykolwiek z wymaganych warunków albo w wyniku postępowania sądowego lub dyscyplinarnego został pozbawiony prawa pełnienia zawodowych czynności.

Art. 120. Mierniczy górniczy i geolog górniczy obowiązani są wykonywać swoje obowiązki zgodnie z obowiązującymi przepisami i według wymagań nauki i techniki.

Art. 121. Mierniczy górniczy i geolog górniczy przy wykonywaniu czynności zawodowych mają prawo wkraczać na cudze nieruchomości i umieszczać górnicze znaki miernicze. Przepis art. 32 stosuje się odpowiednio.

Art. 122. Mierniczy górniczy i geolog górniczy odpowiadają za naruszenie swoich obowiązków przewidzianych w prawie górniczym dyscyplinarnie, niezależnie od odpowiedzialności karnej, cywilnej i porządkowej.

Art. 123. 1. W sprawach dyscyplinarnych mierniczych górniczych, geologów górniczych i asystentów mierniczego górniczego orzekają komisje dyscyplinarne przewidziane w art. 108.

2. Komisje dyscyplinarne wymierzają w sprawach określonych w ust. 1 kary przewidziane w art. 109, z tym że zamiast kar przewidzianych w art. 109 pkt 4 i 5 wymierzają karę zawieszenia w pełnieniu czynności mierniczego górniczego, geologa górniczego lub asystenta mierniczego górniczego na okres do 2 lat albo karę pozbawienia prawa pełnienia tych czynności.

Art. 124. 1. Wyższy Urząd Górniczy może mierniczego górniczego, geologa górniczego lub asystenta mierniczego górniczego zawiesić w wykonywaniu czynności zawodowych w czasie toczącego się postępowania dyscyplinarnego.

2. Okręgowy urząd górniczy może przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego tymczasowo zawiesić mierniczego górniczego, geologa górniczego lub asystenta mierniczego górniczego w pełnieniu czynności zawodowych w przypadku dopuszczenia się poważnych uchybień w wykonywaniu tych czynności. O zawieszeniu okręgowy urząd górniczy zawiadamia równocześnie Wyższy Urząd Górniczy, który potwierdza lub uchyla tymczasowe zawieszenie.

3. Wniesienie odwołania od zarządzeń, wydanych na podstawie ust. 1 lub 2, nie wstrzymuje ich wykonania."

47) po dziale VII dodaje się nowe działy VII-A i VII-B w następującym brzmieniu:

„DZIAŁ VII-A

Zaloga zakładu górniczego.

Art. 124¹. Ogół pracowników zatrudnionych w ruchu zakładu górniczego stanowi załogę górniczą tego zakładu.

Art. 124². 1. Każdy członek załogi górniczej obowiązany jest znać przepisy bezpieczeństwa pożarowego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące w zakładzie górniczym, w zakresie wymaganym dla wykonywania określonej pracy.

2. Przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest przeszkolić członka załogi w zakresie znajomości przepisów określonych w ust. 1 i nie może zatrudniać pracownika, który nie wykazał się dostateczną znajomością tych przepisów.

3. Przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest dostarczyć członkowi załogi za pokwitowaniem odpowiedni wyciąg z przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, obowiązujących w zakładzie górniczym.

Art. 124³. 1. Dopuszczenie członka załogi do wykonywania w ruchu zakładu górniczego czynności wymagających szczególnych kwalifikacji dozwolone jest jedynie po uprzednim stwierdzeniu posiadania kwalifikacji wymaganych przepisami.

2. Właściwy minister określa, które stanowiska pracy w ruchu zakładu górniczego, poza stanowiskami kierownictwa i dozoru ruchu, górniczej służby mierniczej i górniczej służby geologicznej, wymagają szczególnych kwalifikacji, rodzaj tych kwalifikacji oraz sposób ich stwierdzania.

Art. 124⁴. 1. Członek załogi górniczej obowiązany jest do dyscypliny górniczej i za jej naruszenie ponosi przewidzianą prawem odpowiedzialność.

2. Dyscyplina górnicza polega w szczególności na:

- 1) przestrzeganiu przepisów bezpieczeństwa pożarowego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie górniczym,
- 2) przestrzeganiu przepisów normujących organizację i technikę pracy w zakładzie górniczym,
- 3) ścisłym wykonywaniu poleceń osób przełożonych oraz zarządzeń urzędów górniczych,
- 4) obowiązku dbałości o należyty stan wyrobisk górniczych, maszyn, narzędzi, urządzeń i instalacji zakładu górniczego,
- 5) obowiązku współdziałania z innymi członkami załogi górniczej i pomocy dla usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa ruchu lub bezpieczeństwa pracy w zakładzie górniczym,
- 6) przestrzeganiu porządku w zakładzie górniczym,
- 7) przestrzeganiu przepisów regulaminu pracy.

Art. 124⁵. 1. Przedsiębiorstwo górnicze powinno podać do wiadomości załogi zakładu górniczego regulamin pracy obowiązujący w zakładzie górniczym.

2. Właściwy minister w porozumieniu z zarządem głównym odpowiedniego związku zawodowego wydaje ramowe regulaminy pracy w zakładach górniczych. Regulamin pracy powinien przewidywać zasady i tryb wymierzania kar porządkowych pieniężnych zgodnie z przepisami prawa.

Art. 124⁶. Każdy członek załogi górniczej, który spostrzeże jakiegokolwiek niebezpieczeństwo zagrażające pracującym lub ruchowi zakładu górniczego albo stwierdzi uszkodzenie w urządzeniach zakładu górniczego lub ich nieprawidłowe działanie, obowiązany jest niezwłocznie ostrzec osoby bezpośrednio zagrożone, podając dostępne mu środki w celu usunięcia niebezpieczeństwa oraz zawiadomić o niebezpieczeństwie najbliższą osobą sprawującą kierownictwo lub dozór ruchu.

Art. 124⁷. 1. Członkom załóg górniczych przysługują szczególne uprawnienia w zakresie:

- 1) praw honorowych,
- 2) plac,

- 3) opieki socjalnej i zdrowotnej,
- 4) czasu pracy i wypoczynku,
- 5) zaopatrzenia emerytalnego.

2. Rada Ministrów ustala zakres określonych w ust. 1 pkt 2—4 uprawnień oraz warunki korzystania z nich ze względu na rodzaj i charakter wykonywanej pracy.

3. Rada Ministrów może przyznać uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2—4, również innym kategoriom pracowników przemysłów górniczych, jak również określonym kategoriom pracowników organów administracji państwowej, urzędów górniczych oraz szkół i instytucji naukowych górniczych.

4. Uprawnienia w zakresie praw honorowych i uprawnień emerytalne członków załóg górniczych regulują odrębne przepisy.

DZIAŁ VII-B

Zakończenie eksploatacji złoża kopaliny.

Art. 124⁸. 1. Przedsiębiorstwo górnicze, które zamierza zamknąć w całości lub w części eksploatację złoża kopaliny, obowiązane jest sporządzić plan likwidacji lub zabezpieczenia wyrobisk górniczych, a w szczególności szybów, otworów wiertniczych i wyrobisk odkrywkowych, ze względu na bezpieczeństwo publiczne, ochronę powierzchni i znajdujących się na niej budynków i urządzeń, ochronę wód powierzchniowych i podziemnych, ochronę zadrzewienia i upraw roślinnych (plan likwidacji eksploatacji złoża).

2. Plan likwidacji określony w ust. 1 powinien ponadto przewidywać zabezpieczenie złoża kopaliny, o ile ono nie zostało całkowicie wyeksploatowane, oraz zabezpieczenie sąsiednich złóż kopaliny, urządzeń pobliskich zakładów górniczych i wszelkich znajdujących się pod powierzchnią urządzeń, które w związku z zakończeniem robót górniczych mogłyby być narażone na uszkodzenie.

Art. 124⁹. Plan likwidacji eksploatacji złóż powinien ustalać datę zakończenia robót górniczych, termin likwidacji i zabezpieczenia wyrobisk górniczych, złóż oraz urządzeń określonych w art. 124⁸ ust. 2.

Art. 124¹⁰. 1. Plan likwidacji wyrobisk odkrywkowych powinien uwzględniać przewidywany sposób ich zagospodarowania.

2. Tereny po wyrobiskach odkrywkowych powinny być przekazane organom właściwym ze względu na przewidywane zagospodarowanie terenu.

Art. 124¹¹. 1. Do wykonania wszelkich robót, w związku z zakończeniem eksploatacji złoża, a w szczególności robót potrzebnych dla zabezpieczenia wyrobisk górniczych, złóż oraz urządzeń określonych w art. 124⁸ ust. 2, obowiązane jest przedsiębiorstwo górnicze, które prowadziło ostatnio eksploatację.

2. W przypadku ujawnienia się szkody górniczej po wykonaniu planu likwidacji eksploatacji złoża właściwy minister wskaże przedsiębiorstwo górnicze, które obowiązane będzie do naprawienia szkody stosownie do przepisów o szkodach górniczych.

Art. 124¹². Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ustali zasady i tryb sporządzania planu likwidacji eksploatacji złoża lub jego części.

Art. 124¹³. 1. Przedsiębiorstwo obowiązane do sporządzenia planu likwidacji eksploatacji złoża przedkłada ten plan okręgowemu urzędowi górniczemu najpóźniej na 3 miesiące przed datą zakończenia eksploatacji.

2. Okręgowy urząd górniczy może nakazać zmianę planu stosownie do wymagań prawa oraz ze względu na zasady bezpieczeństwa oraz zasady ochrony złóż, ochrony wód i powierzchni.

3. Okręgowy urząd górniczy w porozumieniu z właściwym organem prezydium wojewódzkiej rady narodowej zatwierdza plan lub nakazuje jego zmianę.

Art. 124¹⁴. 1. Przepisy o zakończeniu eksploatacji złoża kopaliny i robót górniczych stosuje się odpowiednio w przypadku zakończenia eksploatacji części złoża wskutek zamknięcia zakładu górniczego eksploatującego tę część oraz w przypadku wstrzymania w całości ruchu zakładu górniczego na okres dłuższy niż jeden rok (art. 98), a także w przypadku przywracania terenu odkrywki na czasowo zajętej nieruchomości do stanu gospodarczej użyteczności (art. 42 ust. 1).

2. Przepisy o zakończeniu eksploatacji złoża w całości lub w części stosuje się odpowiednio w przypadku niezamierzonej likwidacji eksploatacji, spowodowanej wypadkiem lub inną nieprzewidzianą przyczyną. Plan likwidacji eksploatacji należy w tym przypadku sporządzić w terminie wynikającym z okoliczności, a w każdym razie nie później niż w ciągu trzech miesięcy od daty niezamierzonego zakończenia eksploatacji.

3. W przypadku określonym w ust. 2 przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest wykonać na własny koszt niezwłocznie wszelkie roboty, niezbędne ze względu na bezpieczeństwo ludzkie, bezpieczeństwo budynków i urządzeń na powierzchni i podziemnych oraz ochronę złóż i wód.

Art. 124¹⁵. W przypadku zakończenia eksploatacji złoża właściwy minister wydaje decyzję o zniesieniu odpowiedniego obszaru górniczego, o czym powiadamia Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.”;

48) art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Art. 126. 1. Urzędy górnicze sprawują kontrolę i nadzór nad przedsiębiorstwami górniczymi w zakresie stosowania przepisów prawa górniczego, w szczególności dotyczących ochrony interesu społecznego, bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzkiego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony wyrobisk górniczych i powierzchni.

2. Urzędy górnicze sprawują kontrolę i nadzór gospodarki eksploatacyjnej złożem kopaliny ze względu na jej zgodność z przepisami prawa oraz z planem ruchu.

3. Urzędy górnicze sprawują kontrolę i nadzór przestrzegania przepisów o obszarach górniczych oraz o wykonywaniu pomiarów i sporządzaniu dokumentacji mierniczo-geologicznej w toku budowy i ruchu zakładów górniczych.

4. Urzędy górnicze sprawują kontrolę i nadzór w zakresie ochrony nieruchomości i ich części składowych przed szkodami górniczymi, jak również w zakresie zapewnienia w związku z robotami górniczymi ciągłości ruchu urządzeń użyteczności publicznej.

5. Urzędy górnicze czuwają nad ochroną w związku z robotami górniczymi wód podziemnych i powierzchniowych, jak również aby ludność nie była pozbawiona wskutek robót górniczych wody do użytku domowego i dla inwentarza.”;

49) po art. 126 dodaje się nowy art. 126¹ w brzmieniu:

„Art. 126¹. 1. Urzędy górnicze wydają zezwolenia na nabywanie, przechowywanie i używanie środków strzałowych dla potrzeb zakładu górniczego.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady i tryb wydawania zezwoleń, o których mowa w ust. 1.”;

- 50) w art. 128 ust. 1 po wyrazach: „przy wykonywaniu” dodaje się wyrazy: „kontroli i”;
- 51) w art. 130 skreśla się ust. 2, a w ust. 4 skreśla się wyrazy: „albo poszukiwania”, przy czym ust. 3 i 4 otrzymują kolejną numerację 2 i 3;
- 52) art. 133 skreśla się;
- 53) art. 134 otrzymuje brzmienie:

„Art. 134. 1. Kto:

- 1) będąc obowiązany do przestrzegania nakazów lub zakazów, zawartych w art. 85, 86, 124² ust. 2 i 3 lub 124³ ust. 1 albo w przepisach wydanych na podstawie art. 94, 112 ust. 2, 124³ ust. 2 lub 124⁴, wykracza przeciw tym nakazom lub zakazom,
- 2) wykracza przeciw nakazom zawartym w art. 99,
- 3) wbrew obowiązкови przewidzianemu w art. 90 nie sporządza planu ruchu zakładu górniczego lub wbrew obowiązкови przewidzianemu w art. 124³, 124³ i 124⁴ nie sporządza planu likwidacji eksploatacji złoża albo nie przedkłada tych planów w terminach przepisanych okręgowemu urzędowi górniczemu do zatwierdzenia,
- 4) prowadzi ruch zakładu górniczego bez zatwierdzonego planu ruchu albo niezgodnie z tym planem,
- 5) bez uzyskania zatwierdzenia okręgowego urzędu górniczego wykonuje czynności kierownictwa lub dozoru ruchu zakładu górniczego albo czynności te wykonuje wbrew zarządzeniu o zawieszeniu w pełnieniu czynności (art. 111),
- 6) nie posiadając stwierdzonych przez Wyższy Urząd Górniczy uprawnień wykonuje czynności mierniczego górniczego, geologa górniczego lub asystenta mierniczego górniczego (art. 118 ust. 2) albo czynności te wykonuje wbrew zarządzeniu o zawieszeniu w pełnieniu czynności (art. 124),
- 7) nie dopełnia obowiązków określonych w art. 124⁴,
- 8) nie stosuje się do zarządzeń okręgowego urzędu górniczego wydanych na podstawie art. 128, podlega karze aresztu do trzech miesięcy lub karze grzywny do 4.500 złotych.

2. Kary za czyny określone w ust. 1 wymierza okręgowy urząd górniczy. Od orzeczenia okręgowego urzędu górniczego służy odwołanie do Wyższego Urzędu Górniczego, który orzeka ostatecznie.

3. Orzekanie następuje na zasadach i w trybie, które określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

4. Okręgowy urząd górniczy może zaniechać wszczęcia postępowania w sprawach o czyny określone w ust. 1, w przypadku nieznacznej szkodliwości społecznej popełnionego czynu, o ile za czyn ten wymierzona już została kara dyscyplinarna na podstawie art. 107—110 lub art. 123.”;

- 54) po art. 134 dodaje się nowy art. 134¹ w brzmieniu:
„Art. 134¹. Orzeczenie urzędu górniczego wydane na podstawie art. 134 uważa się za niebyte po upływie trzech lat od wykonania kary.”;
- 55) art. 135 skreśla się.

Art. 2. Przedsiębiorstwa górnicze sporządzą w terminie jednego roku od dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 87 ust. 3 prawa górniczego techniczne programy zakładów górniczych, istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. W sprawach wszczętych przed komisjami do spraw szkód górniczych, a nie zakończonych w pierwszej instancji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, komisje do spraw szkód górniczych stosują prawo górnicze za zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

Art. 4. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1955 r. Nr 10, poz. 65) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych do dnia ogłoszenia obwieszczenia, z zastosowaniem ciągłej numeracji działów, rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: **A. Zawadzki**
Sekretarz Rady Państwa: **J. Horodecki**

303

USTAWA

z dnia 16 listopada 1960 r.

o prawie geologicznym.

Rozdział I.

Przepisy ogólne o pracach geologicznych.

Art. 1. 1. Przepisy ustawy określają zasady prowadzenia prac geologicznych dla poznania budowy geologicznej kraju albo w związku z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin oraz wód podziemnych lub w związku z ustaleniem przydatności gruntów dla potrzeb budownictwa i zagospodarowania przestrzennego.

2. Pracami geologicznymi w rozumieniu ustawy jest planowanie i prowadzenie badań geologicznych połączonych z robotami w terenie, w szczególności z wykonywaniem robót górniczych i wierceń studziennych, prowadzenie obserwacji i pomiarów związanych z tymi robotami, sporządzanie dokumentacji geologicznych, sporządzanie bilansu zasobów złóż kopalin oraz określanie zasobów wód podziemnych.

Art. 2. 1. W przypadku gdy prace geologiczne obejmują roboty górnicze lub wiercenia studzienne, do prowadzenia tych robót lub wierceń stosuje się również odpowiednio przepisy prawa górniczego o planach ruchu zakładu górniczego, o ruchu zakładu górniczego, o kierownictwie i dozorcze ruchu zakładu górniczego oraz przepisy karne, przy czym roboty te i wiercenia podlegają nadzorowi i kontroli urzędów górniczych w zakresie i trybie określonym w prawie górniczym i w dekreście z dnia 21 października 1954 r. o urzędach górniczych (Dz. U. Nr 47, poz. 223 z późniejszymi zmianami).

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do robót prowadzonych w celu:

- 1) poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin, których wydobywanie nie podlega prawu górniczemu,
- 2) poszukiwania wód podziemnych i budowy ich ujęcia,
- 3) badania przydatności gruntów dla potrzeb budownictwa i zagospodarowania przestrzennego,